

*Дзяржаўная ўстанова адукацыі
«Міжэвіцкая сярэдняя школа Слонімскага раёна»*

МАЯ МАЛАЯ РАДЗІМА

*Аўтар: Коўгар Ірына Іванаўна,
педагог, які выконвае абавязкі
класнага кіраўніка 6 класа*

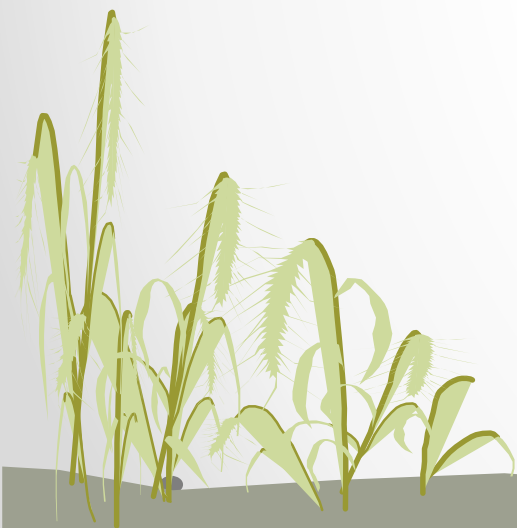
Самае важнае для кожнага чалавека – знайсці сваё месца ў жыцці, а для гэтага неабходна зразумець, у якім свеце ён жыве, у якой краіне, у якім горадзе, вёсцы. На ўроках навакольнага свету, гісторыі мы даведаемся шмат цікавага пра краіны, аб іх гісторыі, значэнні ў свеце, клімаце, насельніцтве. Але мала хто ведае сваю "малую Радзіму" яе вытокі.

Добрае веданне сваёй вёсцы дапаможа лепш даведацца пра той свет, які нас акружае, адпаведна, знайсці сваё месца ў жыцці.

**Вёска Міжэвічы знаходзіцца на 24-м
кіламетры шашы Слонім – Ружаны на
паўднёвым захадзе ад Слоніма, у 172 км ад
Гродна, у 15 км ад чыгуначнай станцыі
Азярніца**

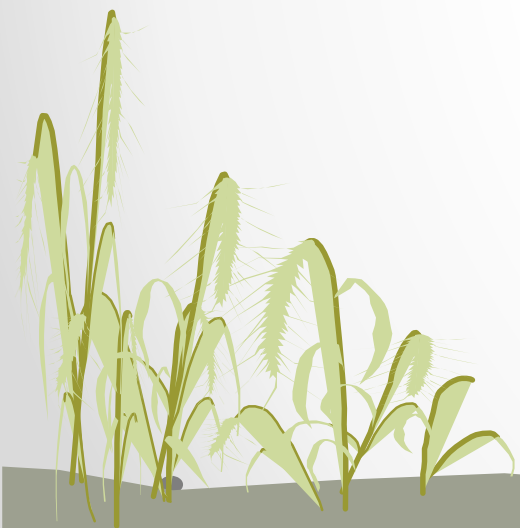
МІЖЭВІЧЫ

Мінулае вёскі ў легендах і паданнях

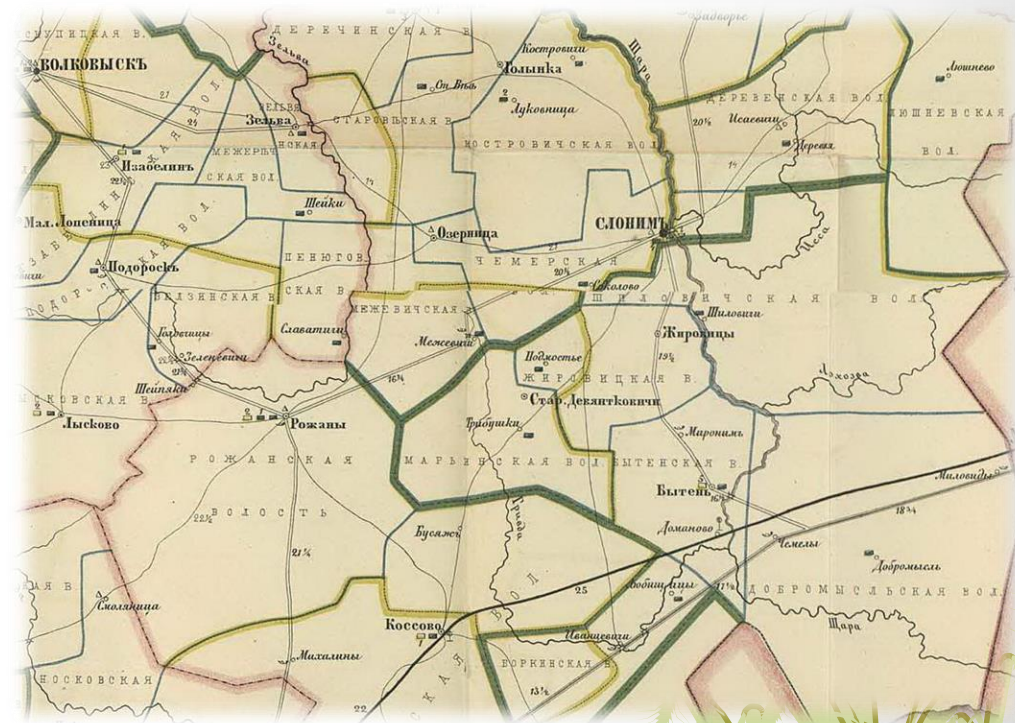
З даўніх часоў паміж Слонімам і Ружанамі знаходзіўся гасцінец, па якім на падводах (фурманках) людзі дабіраліся з аднаго месца ў другое. Пасярэдзіне шляху, каля ракі, яны звычайна рабілі прыпынак. Так з'явіліся першыя хаткі, з якіх паступова вырасла невялічкая вёсачка.

Паданне сцвярджае, што назва вёскі паходзіць ад слова “мяжа”. Узнікненне назвы адносіцца да далёкіх 12-14 ст.ст., калі наша бацькаўшчына сутыкнулася з мангола-татарскай навалай з усходу. Мангола-татарскае войска рухалася з боку в. Збочна на Міжэвічы. Аднак да вёскі яны не дайшлі. Міжэвічы сталі мяжой на шляху ворагаў.

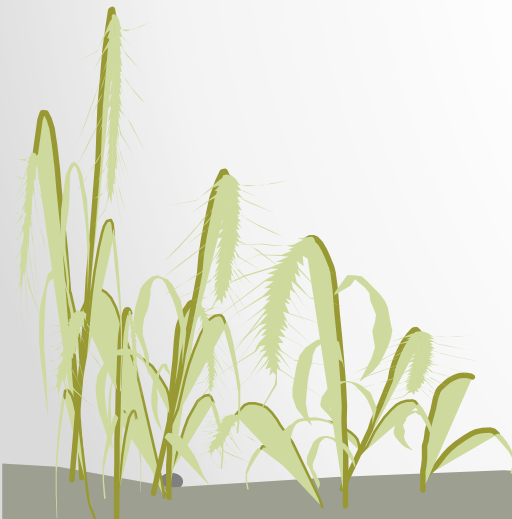
Мінулае вёскі ў легендах і паданнях

- Вёска Міжэвічы ўзнікла на беразе ракі Грыўда. Легенда расказвае, што калісьці злыя людзі праклялі двух закаханых людзей. Адноўчы маладыя ехалі на конях і раптам адчулі, што з імі нешта робіцца. Ад людскіх праклёнаў яны ператварыліся ў два камяні, з пад якіх праз некаторы час выцек маленькі ручаёк, як сімвал іх вечнага кахання. Бруілася вада, цякла па каменьчыках, уздыхала. І ў гэтым самотным подыху як бы чулася: “Крыўдна, крыўдна!”... Вось і мае рака назву – Грыўда.

Нашы святыні

Царква Раства Багародзіцы

Помнік драўлянага дойдства XIX ст.

Царква Раства Багародзіцы

- Храм Раства Прасвятой Багародзіцы ў с. Міжэвічы. Паводле захаваных звестак храм пабудаваны ў 1867 годзе. У гэты год праз сяло праязджаў 80-ы пяхотны полк расійскай арміі, які меў з сабой копію Смаленскай іконы Божай Маці.
- Воіны размясціліся на начлег у Міжэвічах, а раніцай, адслужыўшы малебен, сабраліся ехаць далей. Але валы, якія везлі абраз Божай Маці, па нейкіх незразумелых прычынах не маглі зрушыцца з месца. Хрысталюбівыя воіны ўбачылі ў гэтай падзеі асаблівы знак Божы і прынялі рашэнне пабудаваць тут храм у гонар Найсвяцейшай Багародзіцы.
- Закіпела праца і ў хуткім часе салдаты і мясцовыя жыхары збудавалі драўляную царкву ў выглядзе карабля. Стараннасцю воінаў 80-га палка была выраблена з металу копія Смаленскай іконы Божай Маці і перададзена ў храм. Гэтая ікона дагэтуль захоўваецца ў Міжэвіцкай царкве і асабліва шануецца мясцовымі жыхарамі.

Помнік загінуўшым воінам

У брацкай магіле пахаваны

- 649 безыменных байцоў,
- 9 вядомых воінаў, чые імёны выбіты на пастаменце,
- 22 воіны, астанкі якіх былі знойдзены атрадам “Пошук” у в. Лапухова і перазахаваны.

Насельніцтва

У вёсцы пражывае 545 чалавек:

- жанчын – 302,
- мужчын – 243

Нацыянальнасць:

- беларусы,
- рускія,
- украінцы,
- казахі,
- узбекі

Налічваецца 234 гаспадаркі.

АГРА-алфавіт

А

- Аадзяленне сувязі
- Амбулаторыя
- Аптэка

Б

- Бальніца
- Бібліятэка

Д

- Дзіцячы яслі-сад
- Дом бытавога абслугоўвання
- Дом культуры

Ж

- Жывёлагадоўчы комплекс
- Жывёлагадоўчая ферма

К

Кацельня

АГРА-алфавіт

Л

- Лазня
- Лясніцтва

М

- Магазіны: прадуктовы, прамысловых тавараў
- Машынны двор

П

- Пажарна-аварыйны выратавальны пост

С

- Сельскі выканаўчы камітэт

Ш

Школа

М
І
Ж
Э
В
І
Ч
Ы

Дзякуй за ўвагу!

